

दान्तत्वात्सुखाद्योरिति कस्य दस्य च नः पूर्णोऽदान्तेत्यादिना
पूर्वस्य एत्वे युभिरिति परस्य नस्य एत्वं भिन्नैर्विदारितैः विपन्नकै
र्मृतैः विपूर्वपदिर्मरणे वर्त्तते स्वार्थे कुत्सायां वा कः निमग्नैर्भी
त्या गुप्तैः रुधिरप्रवाहे मग्नैर्वा उद्विग्नैर्भीतैः आविजीभयचलन
योः संह्रीणैः योद्भुमसामर्थ्यात् लज्जितैः ह्रीलिलज्जायां ह्रीघ्राचौ
न्देति कस्य नः दीनैः सुतादिदुःखान्वितैः ओदीडयक्षये ॥ ४२ ॥

केचिद्वेपथुमासेदुरन्ये दवथुमुत्तमं । सरक्तं वमथुं
केचिद्भाजथुं न च केचन ॥ ४३ ॥

केचित् । तेषामध्ये केचित् वेपथुं कम्पम् टुवेपृकम्पने आसेदुः ज०म०
प्राप्ताः अन्ये दवथुमुपतापमुत्तममहान्तं टुदुउपतापे केचिद्वम
थुज्ज्वर्दनं सरक्तं सशोणितं टुवमुउद्गिरणे भाजथुं शोभां नैव के
चन न केचिदपि टुभाजृदीप्तौ सर्वत्र द्वितोऽयुच् ॥ ४३ ॥

केचिदित्यादि । तेषां मध्ये केचिद्राक्षसा वेपथुं कम्पं आसेदुः भ०
प्रापुः वपदृङ्चलने अन्ये दवथुं उपतापं उत्तमं महान्तं आसे
दुः टुदुउपतापे केचित् वमथुं रक्तेन सह क्वर्दिमासेदुः टुवमउ
द्गिरणे केचन भाजथुं दीप्तिं नासेदुः टुभाजृङ्दीप्तौ सर्वत्र द्वितो
ऽयुर्भावे इति अयुः ॥ ४३ ॥

मृगयुमिव मृगोऽथ दक्षिणेर्मा दिशमिव दाहवतीं
मरावुदन्यन् । रघुतनयमुपाययौ त्रिमूर्द्धा विषभृदि
बोग्रमुखं पतत्रिराजं ॥ ४४ ॥